

دختران هر مزگان و رنج محرومیتی که می کشند

تعریف شده در جامعه است. همچنین بیشتر دختران فقط اجازه دارند تا کلاس ششم تحصیل کنند و ادامه تحصیل پس از این مقطع با مشکلات بسیاری همراه است.

مسئول کانون بانوان فرمانداری جاسک در عین حال، اقدامات آموزش و پرورش برای ترویج و توسعه آموزش را بسیار خوب توصیف می کند و می گوید: مدارس کپری در این منطقه جمع آوری شده و حتی سازمان نوسازی مدارس را برای دانش آموزان ایجاد کرده است، اما متأسفانه فرهنگ ادامه تحصیل چندان در این منطقه در میان والدین وجود ندارد. باید تبلیغات گسترده ای از سوی رسانه ها و دولت درباره ضرورت های تحصیلی تکمیلی بویژه در مناطق محروم انجام شود.

وی به دیگر مشکلات زنان روستایی در استان های محروم اشاره می کند و می گوید: نبود فضاهای تفریحی بویژه پارک برای بانوان و سالن های ورزشی برای این قشر از دیگر مشکلاتی است که در نهایت سلامت زنان را به خطر می اندازد. وضع بهداشتی در استان های محروم برای زنان چندان مناسب نیست به عنوان مثال در منطقه جاسک حضور متخصص زنان و زایمان به صورت موقتی بوده و پزشکان فقط برای گذراندن طرح هایشان به این منطقه می آیند که به دلیل بدی شرایط آب و هوا خیلی زود اقدام به ترک منطقه می کنند. نبود امکانات بهداشتی سبب ناراحتی های کلیوی برای کودکان بویژه دختران در منطقه جاسک شده است. این فعال بانوان با اشاره به پایین بودن درآمد خانواده ها تصریح می کند: البته در مرکز استان عموماً وضع بهداشتی به مراتب بهتر از روستاهاست، اما شرایط مالی خانواده ها به اندازه ای بد است که حتی آنها پولی برای رفتن به استان و درمان بیماری هار ندارند.

پایین بودن آمار اشتغال، ترک تحصیل دختران، نبود فضاهای تفریحی و سالن های ورزشی، مشکلات فرهنگی و وضع نامناسب بهداشتی از مهم ترین مشکلات زنان و دختران استان های محروم کشور از جمله هر مزگان است که تاکنون اقدامات جدی برای برطرف شدن آنها صورت نگرفته است، مشکلاتی که به گفته مسئول کانون بانوان فرمانداری جاسک از نبود فرهنگ تحصیل در میان خانواده ها و وجود فرهنگ قومیتی نشأت می گیرد.

مه گنج رئیسی با اشاره به وضعیت دختران هر مزگانی می گوید: یکی از نخستین مشکلات مان بود فرهنگ تحصیل در میان دختران است. والدین آنها در بسیاری از مواقع اجازه تحصیل و مدرسه رفتن به دختران را نمی دهند و آنها یی هم که اجازه می دهند دخترانشان تا پایه پنجم ابتدایی تحصیل می کنند.

این فعال بانوان ادامه می دهد: مواردی نیز بوده است که دختران موفق به ادامه تحصیل تا مقطع دیپلم شده اند و پس از قبولی در دانشگاه پدرانشان اجازه رفتن به دانشگاه را نداده اند. به همین خاطر بیشتر زنان مجبور هستند تن به اشتغال های خانگی دهند.

رئیسی توضیحات خود را این گونه تکمیل می کند: اشتغال خانگی زنان در بیشتر موارد محدود به رشته های صنایع دستی است که با توجه به این که صنایع دستی فقط در محدوده منطقه جاسک است درآمدزایی بالایی برای بانوان ندارد.

وی به آمار بی سوادی دختران در این منطقه اشاره می کند و می گوید: تعداد دختران بازمانده از تحصیل در منطقه جاسک زیاد نیست، اما سن ورود دختران به مدرسه اصولاً بالاتر از سن